

National University of Political Studies and Public Administration

Universitatea Națională de Studii și Administrație Publică

Școala Doctorală Multidisciplinară

Domeniul Doctoral: Științe Politice

**Îmbunătățirea Africii - Cât de buni samaritenii nu au reușit să-și
îndeplinească promisiunea de a implementa ajutor extern eficient**

REZUMAT

Consilier doctorat: Conf. univ. dr. Arpad Todor

Autor: Raveena Parbhoo

București

2024

REZUMAT

Această teză investighează eficacitatea ajutorului extern în regiunea Africii Subsahariene, concentrându-se pe primele 10 încasări de Asistență Oficială pentru Dezvoltare (AOD) de către beneficiarii din Africa. Studiul examinează rolul donatorilor și beneficiarilor în implementarea ajutorului și factorii care influențează implementarea acestuia. Cercetarea își propune să identifice cea mai bună abordare utilizată în ajutorul extern, care poate împiedica fluxul ajutorului în lacune necunoscute, să minimizeze o guvernare proastă și să creeze transparență și responsabilitate. Africa a primit de zeci de ani un ajutor internațional fără precedent, ajutorul fiind clasificat în trei tipuri: militar, umanitar și asistență oficială pentru dezvoltare (AOD). Studiul se concentrează asupra Etiopiei, Nigeria, Kenya și Zimbabwe ca cele patru țări beneficiare și donatorii acestora, inclusiv Statele Unite, agențiile donatoare ale UE, Banca Mondială și Banca Africană de Dezvoltare. De asemenea, sunt studiate legăturile tot mai mari ale Chinei cu țările africane și ambițiile investiționale.

Teza analizează programele donatorilor și beneficiarilor prin rapoarte oficiale, discuții online, rapoarte și interviuri. Evaluează eficiența ajutorului în țările beneficiare, examinează relațiile cu partenerii și mecanismele de monitorizare și analizează metodologia de evaluare a performanței și măsurile de reformă utilizate de OCDE și GPEDC. Scopul este de a îmbunătăți procesele internaționale de dezvoltare prin evaluarea relevanței, eficienței dezvoltării, eficacității asistenței și impactului uman al proiectelor în timp. Influența ajutorului extern asupra creșterii economice și a reducerii sărăciei în Africa a fost subiect de discuții și dezbateri, cu opinii diferite cu privire la eficacitatea ajutorului. Economiiștii Jeffrey Sachs, William Easterly și Dambisa Moyo au opinii diferite cu privire la ajutorul în Africa. Sachs consideră că ajutorul este uneori necesar pentru dezvoltare, Easterly susține că corupția și guvernanta inadecvată sunt principalele motive pentru care ajutorul eșuează, iar Banca Mondială recunoaște corupția în Africa Subsahariană mai mult decât în alte regiuni. Ajutorul extern a fost un aspect semnificativ al cooperării globale pentru dezvoltare, transferând asistență din partea țărilor dezvoltate către guvernele țărilor în curs de dezvoltare. Cu toate acestea, criticii rămân sceptici cu privire la eficacitatea sa și la măsura în care este folosit greșit sau ajunge în mâinile guvernelor necinstite. Sustenabilitatea ajutorului extern se concentrează pe eficacitatea pe termen lung a finanțării, evaluările ajutorului concentrându-se pe furnizarea și utilizarea inputurilor proiectului. Analizarea variabilelor responsabile de forma și

impactul ajutorului și furnizarea de recomandări practice cu privire la modul în care ajutorul poate deveni mai eficient ar aduce beneficii întregului continent. Raportul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCED) dezvăluie primele 10 asistență oficială pentru dezvoltare (AOD) încasările beneficiarilor din Africa, Etiopia primind cea mai mare parte a AOD în 2019. Implicarea Chinei în Africa este unică în rândul donatorilor care nu sunt membri ai Comitetului oficial de asistență pentru dezvoltare (CAD) al OCDE și aproape toate țările în curs de dezvoltare primesc o formă de ajutor chinez, ceea ce indică faptul că China aspiră să fie mai mult decât o putere regională.

Datorită absenței relațiilor coloniale, China a construit relații cu națiunile africane, facilitând discuțiile de parteneriat. Cu toate acestea, opoziția și sentimentul anti-chinez au crescut din cauza participării Chinei la națiuni cu guvernare slabă, ceea ce duce la pretenții de exploatare a resurselor și neo-colonialism. China a răspuns reiterându-și angajamentul de a nu monopoliza teritoriul sau de a accesa oportunități de progres economic și de a se moderniza pentru a asigura o prosperitate comună și a obține dezvoltare. Istoria Africii Subsahariene, în special în secolele al XIX-lea și al XX-lea, a fost definită de colonialismul european, guvernele minorităților albe dominând și controlând afacerile economice și politice ale majorității țărilor. Ajutorul extern a început în 1947 odată cu implementarea Planului Marshall, care a inițiat o inițiativă economică și politică a SUA de a oferi sprijin financiar pentru reconstrucția Europei după cel de-al Doilea Război Mondial. Cu toate acestea, ajutorul extern este necesar, dar insuficient pentru a dezvolta orice țară, iar unele părți ale societății văd ajutorul ca pe o modalitate modernă de sclavie. Apelul către națiunile occidentale de a înceta să plătească asupritorii este din ce în ce mai răspândit, organizații precum Banca Mondială și FMI cerând standarde de responsabilitate și transparență și pedepsind guvernele corupte. Atunci când se iau decizii cu privire la asistența oficială pentru dezvoltare, este esențial să se ia în considerare cadrul țării beneficiare și agendele liderilor politici din țara beneficiară.

Averea Chinei este dispersată la nivel global, iar prezența sa în Africa a crescut de la o relevanță minoră la cel mai mare partener comercial al continentului. Se crede că China este mai pregătită să împărtășească tehnologia cu aliații săi, crescând numărul de întreprinderi africane care prelucrează materii prime africane. Obținerea de informații utile de la donatori este crucială pentru crearea unei strategii de ajutor de succes. Analizarea parteneriatelor dintre donatori și beneficiari și compararea proiectelor de succes este esențială pentru obținerea rezultatelor de succes. Analiza

tranzacțiilor anterioare din bazele de date ale donatorilor poate ajuta la identificarea limitărilor și la adoptarea de rute alternative pentru inițiativele de ajutor. Relațiile egale donator-beneficiar sunt esențiale pentru eficacitatea ajutorului, deoarece ambele părți ar trebui să fie trase la răspundere pentru utilizarea, alocarea și procesele de monitorizare a ajutorului. Optimizarea proceselor de gestionare a donatorilor și crearea unei experiențe pozitive pentru susținători poate crește sprijinul acestora pe termen lung. Ajutorul extern a atenuat cu succes sărăcia și a promovat dezvoltarea în țări precum Zimbabwe, Kenya, Nigeria și Etiopia. Cu toate acestea, eficacitatea sa este îngreunată de transparența inadecvată, guvernanta proastă, instabilitatea politică și parteneriatele ineficiente. Pentru a spori impactul ajutorului, națiunile beneficiare trebuie să rezolve aceste probleme și să stabilească instituții puternice. Responsabilitatea reciprocă este necesară pentru a se asigura că ajutorul este eficient și echilibrat.

Donatorii și țările partenere ar trebui să urmărească progresul, să distribuie fonduri pe baza unor obiective specifice și să utilizeze datele pentru a îmbunătăți performanța și procesul decizional. Elaborarea de standarde pentru ajutorul bazat pe cerere prin cooperare și integrare regională este esențială pentru un ajutor eficient. Coordonarea fluxurilor de informații și integrarea datelor privind ajutorul donatorilor cu clasificarea bugetară sunt probleme cruciale la nivel de țară. Această teză se concentrează pe eficiența ajutorului în transparență, impactul acestuia asupra implementării ajutorului și variația acestuia cu donatorii occidentali și China. Transparența ajutorului poate reduce corupția, poate respecta drepturile omului, democrația și buna guvernare în planurile naționale de dezvoltare. Națiunile africane ar trebui să sprijine proiecte cu Inițiativa internațională pentru transparența ajutorului pentru a crește transparența ajutorului extern. Parteneriatul dintre donatori și beneficiari are un impact semnificativ asupra implementării ajutorului prin sporirea eficienței resurselor și prin stimularea inovației și angajamentului. Managementul ajutorului este crucial pentru asigurarea scopului său în dezvoltare. Forumul de parteneriat african (APF) ar trebui să fie locul principal pentru monitorizarea progresului și îndeplinirea promisiunilor. Asigurarea rezultatelor pe termen lung este importantă, deoarece donatorii și beneficiarii trebuie să formuleze mai bine eficiența ajutorului pentru reducerea sărăciei și îmbunătățirea condițiilor de viață în țările africane.

Pentru a depăși obstacolele, Africa trebuie să-și realizeze întregul potențial și să lucreze împreună la inițiative suplimentare de dezvoltare câștig-câștig. Națiunile africane trebuie să stabilească

sisteme adecvate pentru a gestiona donatorii și politicile acestora și să pregătească conducerea africană pentru o guvernare transparentă și responsabilă. Cooperarea politică internă este crucială, iar un cadru ar trebui dezvoltat pentru a conecta ministerele centrale de planificare și finanțe cu ministerele de resort și de sector. Aceste punți între ministere sunt esențiale, la fel ca și necesitatea comunicării orizontale pentru a informa toate părțile implicate. Dacă există probleme organizaționale, acestea ar trebui rezolvate imediat. De asemenea, este esențial să existe un sistem continuu de colectare și analiză a datelor care să se extindă dincolo de guvernul național la următorul nivel de guvernare.